Ч. 240 Недѣля 5 падолиста (24 жовтня) 1893. Рокъ III.

Выходить у Львовѣ що дня (кромѣ недѣль гр. кат. свять) о 5ій годинѣ по полудни.

Редакція и Адміністрація: улица Чарнецкого ч. 5.

Письма принимають ся лише франкованѣ.

Рекламаціи неопечатанѣ вôльни вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Газеты Львôвской“.

Передплата у Львовѣ въ Адміністраціи „Газеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провінціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року 1 зр. 20 к.
на чверть року — 60 к.
мѣсячно — 20 к.
Поодиноке число 1 к.

Зъ почтовою пересылкою
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . — 45 к.
Поодиноке число 3 к.

Загальнй зборы „Народнои Торговлѣ“.

(Дальше).

Вкладки на книжочки щадничѣ пôднесли ся въ тôмъ роцѣ о 5588 зр. 84 кр., тожь конто тое выказує суму 100.964 зр. 27 кр. Тôй пôзиціи переважно завдячати мае „Народна Торговля“ свôй скорый розвôй, бо ажь зъ бôльшимъ капиталомъ можь було приступити до вôдкрытя дванадцяти складôвъ и заосмотрити ихъ въ потрѣбну скôлькôсть всякого товару.— Вправдѣ мôгъ бы хтось пôдъ-ести, що флюктуація капиталу, якъ зъ природы рѣчи въ тôмъ дѣлѣ мусить мати мѣсце, може часомъ шкôдливою бути для „Народнои Торговлѣ“. Десятилѣтна практика однакъ показує, що навѣть въ тыхъ часахъ, коли въ наслѣдокъ неяснои ситуціѣ политичнои або злого стану економичного въ краю инши институціи финансовѣ були троха въ тѣснôмъ положеню въ наслѣдокъ вынимания капиталôвъ, „Народна Торговля“ не мала въ тôмъ взглядѣ нѣякихъ трудностей. Есть се певно доказомъ довѣрія публики въ солидность нашои институціѣ. Льокація капиталôвъ въ „Народнôй Торговли“ оказує ся однакъ такожь зъ хôсномъ для партій, бо „Народна Торговля“ уплачує вôдъ вкладокъ щадничихъ 5 прц., коли въ иншихъ финансовыхъ институціяхъ пересѣчный процентъ 4 до 4½ одержують. „Народна Торговля може однакъ давати такъ высокій процентъ безъ шкоды и небезпечности для своихъ интересôвъ, бо уплачуючи готôвкою за товары, достае вôдъ фабрикъ 2 до 3 прц. ескомпту за 3 до 4 мѣсяцѣ, що выносити може 8 до 10 прц. рôчно, колижь инши институціи финансовѣ такъ высокого процен-ту при интересахъ кредитовыхъ побирати не можуть.

Щорôчнѣ білянсы выказують кôлькадесять тысячь въ рубрицѣ кредиторôвъ, зъ чого показує ся, що при теперѣшнôмъ станѣ интересôвъ есть ще въ нашôй институціи для вôдповѣднои сумы користне помѣщене.

Алежь мы не можемо на тôмъ поперестати. Интересъ нашъ и честь наша народна вымагають, щобы „Народна Торговля“ чимъ разъ больше розширяла ся, щобы выховувала наше купецтво и помагала ему до заснованя властивыхъ складôвъ, щобы такожь и инши товары, а особливо такѣ, котрѣ крамницямъ потрѣбнѣ, увагу свою звернула. До того всего потреба однако ще бôльшого засобу въ капиталѣ. Вôдзываемо ся отже до Вп. членôвъ нашихъ зъ прошенемъ, щобы самѣ льокували свои готôвки и дрôбоньки ощадности въ „Народнôй Торговли“ и иншихъ до того накланяли, черезъ що зъ однои стороны улекшать намъ нашу задачу, а самѣ будуть мати при цѣлковитôй безпечности высшій процентъ, якъ въ иншихъ институціяхъ.

Членôвъ въ минувшôмъ роцѣ було 821 зъ капиталомъ въ сумѣ 22.576 зр. 45 кр. Се число членôвъ и сума удѣлова якъ на нашъ край суть рѣшучо за малѣ. Удѣлъ поодинокій выносить 10 зр., а есть то квота такъ незначна, що може на тое здобути ся кождый зъ нашои интелигенціѣ, а въ кождôмъ селѣ або мѣсточку знайде ся бодай одень господарь, котрый мôгъ бы бодай 10 зр. безъ шкоды для себе на удѣлъ вôдложити.

Удѣлы приносять еще высшій процентъ якъ вкладки на книжочки щадничѣ, бо пересѣчно 6 до 8 прц., а приступлене до Товариства зъ неограниченою порукою представляе часто небезпечность, алежь „Народна Торговля“ есть товариствомъ заресстрованымъ зъ ограниченою порукою такъ, що кождый членъ не мае абсолютно чого обавляти ся. Въ тôмъ напрямѣ повиненъ кождый въ насъ працювати, щобы институціи нашôй придбати значне число членôвъ и тымъ створити ѣй сильну пôдставу до дальшого и интензивнѣйшого ще розвою, бо лишь тіи народы, що мають силу економичну, можуть числити на лѣпшу будучнôсть навѣть пôдъ взглядомъ политичнымъ.

Станъ активный нашого білянсу выказує суму 202.092 зр. 34 кр. отже о 16.997 зр. высшу. На пôдвыжку тую вплинуло: станъ готôвки въ касахъ высшій о 2 320 зр. 65 кр., станъ товарôвъ по складахъ (по цѣнѣ закупна) высшій о 9.524 зр. 16 кр., высшій станъ дебиторôвъ о 5.338 зр. 95 кр. — До поясненя додамо, що станъ товарôвъ бувъ высшій въ наслѣдокъ бôльшого запотребованя складу въ Тернополи, котрый мае доставу для шпиталю, складу въ Сяноцѣ, котрый докомплетовано и складу у Львовѣ, де бувъ бôльшій рухъ въ сѣмъ роцѣ. Окрôмъ того въ наслѣдокъ конъюктуръ торговельныхъ оказала ся потреба бôльшого запасу въ кавѣ, котрый пôдчасъ инвентуръ бувъ вложеный въ головнôмъ магазинѣ.

При загально збôльшенôмъ оборотѣ, скомплетованю филѣй въ Сяноцѣ черезъ цѣлый рôкъ и кредитѣ зъ поводу доставы до шпиталю въ Тернополи, сума дебиторôвъ не есть анормальною, однакъ Совѣтъ управляючій робить всякѣ заходы, щобы рубрику тую уменшити. Въ сумѣ дебиторôвъ мѣстить ся такожь кавція въ сумѣ 1.600 зр., яку зложено при внесеню офертъ на одержане гуртовныхъ складôвъ соли и бôльшій кредитъ, якій отворено одному зъ

---

5)

Маркіянъ Шашкевичъ.

(Зъ нагоды перевезеня его мощей до Львова.)

(Конецъ).

Маркіянъ займавъ ся также исторією рôдной землѣ; особливо-жь любивъ исторію козачины, и дивувавъ ся величнымъ змаганямъ тыхъ народныхъ лицарѣвъ. Вôдтакъ забиравъ ся мабуть до писаня исторіѣ козачины, и справдѣ межи паперами его найдено розвѣдку историчну „О Запорожцьохъ и ихъ Сѣчи“.

Шашкевичъ хотѣвъ познакомити своихъ землякôвъ зъ деякими красными творами письменности ческои и польскои. Про-те переложивъ цѣлу ческу „Королєдворску рукопись“ зъ „Судомъ Любушинымъ“ на мову руску. Оба сѣ ческѣ творы дуже давно писанѣ; кажуть, що ихъ скомпоновано 800 лѣтъ тому назадъ. Въ „Судѣ Любушинôмъ“ розказує ся про стародавнѣ громадскѣ порядки въ Чехахъ, коли-то мудра княгиня Любуша розсуджувала справу двохъ братôвъ, котрѣ посварились про батькôвску спадщину. Въ „Королєдворскôй рукописи“ находять ся думы про славнѣ дѣла ческого народу и деякѣ пѣснѣ любовнѣ. Названо же сю рукопись Королєдворскою тому, що Чехъ Вячеславъ Ганка найшовъ ѣ въ мѣстѣ Королєдворѣ 1817 року. Коли Шашкевичъ сю рукопись переложивъ въ мовы ческои на руску, то пôславъ свою працю Срезневскому въ Москву. Однакже ученый сей мужъ не вы-друкувавъ сего перекладу, и лишь деякѣ частины выдано въ Русалцѣ и въ Вѣнку.

Въ польскôй письменности найшовъ Маркіянъ одень творъ, що основує ся на переказахъ люду руского. Се є поэтичный творъ Северина Гощиньского, пôдъ заголовкомъ „Zamek Kaniowski“. Польскій поетъ малює тутъ живыми барвами повстане „гайдамакôвъ“ противъ панôвъ, особливо-жь розказує про рѣзню въ Умани на Украинѣ. Се повстане украиньского люду зъображивъ такожь Тарасъ Шевченко въ „Гайдамакахъ“. Тôлько-жь Гощиньскій видить въ гайдамакахъ простыхъ розбишакъ, а Шевченко добачае въ нихъ воинôвъ про свободу и волю. — Частину того польского стихотвору переложивъ Шашкевичъ на мову руску, а вôдтакъ въ Львôвскôй часописи „Основа“ выпечатано 1870 р. одень уступъ изъ сего перекладу.

Маркіянъ звернувъ ще свою увагу на сербскѣ пѣснѣ. Сѣ пѣснѣ складомъ своимъ суть подекуды подôбнѣ до народныхъ пѣсень рускихъ и вызначують ся милозвучною мовою. Въ Русалцѣ и въ першôй части Вѣнка находимо кôлька сербскихъ пѣсень, якѣ Маркіянъ переложивъ на мову руску.

Шашкевичъ ставъ писати ще деякѣ иншѣ творы, але въ короткôмъ своимъ житю не встигъ довершити всего того, що загадавъ здѣлати въ хосенъ своихъ землякôвъ. Але кождый признасть, що вôнъ въ кôлькохъ рокахъ поклавъ засновокъ до просвѣты въ рôднôй мовѣ.

Отсе коротенько розповѣли мы жите и дѣяльнôсть Маркіяна. На иншôмъ мѣсци по-дали мы описъ его другихъ похоронôвъ та якъ они выпали величаво и на нашу велику славу. А тутъ подамо ще уступы зъ промовъ при тôй нагодѣ, въ котрыхъ звеличано память Маркіяна. Посолъ Олександеръ Барвѣньскій сказавъ въ Новосѣлкахъ межь иншимъ такъ:

„Хочь зъ немôчного тѣла Маркіянового оставъ ся лише порохъ, то духъ его безсмертный витае межь рускимъ народомъ. Зерно кинене на несправлене поле выдало гарнѣ плоды, хочь тутъ и тамъ терне й буряны приглушували ту ниву, хочь межь пôзнѣйшими сѣвачами було чимало такихъ, що рôдну ниву словесну закидали куколемъ и всякимъ хабазомъ. Нинѣ рускою мовою розмовляють не тôлько селяне та мѣщане, але зарôвно полюбили руску мову й иншѣ верствы руского народу. Руска мова нинѣ такъ само мило звучить въ устахъ сермяжного селянина, якъ и руского сурдутовця. То не тройця молодцѣвъ трудить ся на нивѣ руского письменства, але сотнѣ письменникôвъ, а руске слово въ соткахъ тысячѣвъ книжокъ доходить и пôдъ курнѣ стрѣхи, — руске письменство жие, розвивае ся що разъ краще и буйнѣйше, дарма, що й нинѣ є такѣ нерозумнѣ, що радять намъ покинути гарну свою мову, а приняти чужу, незрозумѣлу московщину. Нинѣ руска мова гомонить и въ церквѣ, здобувае собѣ що-разъ ширше поле и въ школѣ и въ урядѣ, и въ прилюднôмъ житю. Нинѣ кождый зъ насъ повиненъ гордити ся именемъ Русина та всюды и въ словѣ и въ письмѣ уживати своеѣ рôдной мовы. Нинѣ вже не горстка молодцѣвъ рускихъ потай-

бувшихъ нашихъ начальникôвъ, котрый отворивъ склепъ вже на свôй рахунокъ.

Фондъ резервовый пôднѣсъ ся до сумы 7.752 зр. 51 кр., а фондъ пенсійный для урядникôвъ Товариства до сумы 1.410 зр. 89 кр., т. є. першій збôльшивъ ся о 1.057 зр. 55 кр., а другій о 196 зр. 50 кр.

Загальный оборотъ касовый выносивъ звышь миліонъ, бо 1,116.322 зр. 31 кр. Єсть то цифра вже поважна и вказує на хорошій розвôй, а также на важнôсть и значѣнє нашои економічнои институціѣ.

Число крамниць, въ купецкихъ зносинахъ зъ нами стоячихъ, було въ тôмъ роцѣ 448, котрѝ побрали товару на суму 55.359 зр. 45 кр., при чôмъ одержали опусту зъ цѣны склеповои на суму 8.072 зр. 84 кр. Взагалѣ увзглядняє „Народна Торговля“ потребы крамарства нашого, на скôлько тоє интереса самои институціѣ позваляють. — Кредитъ, удѣленый крамницямъ, выносивъ въ день замкненя рахункôвъ за сей рôкъ адміністраційный суму 8.014 зр. 92 кр. — Найбôльшій рухъ крамничный, єсть при складахъ нашихъ у Львовѣ, Тернополи, Бродахъ, Рогатынѣ и Станіславовѣ.

Персоналъ службовый нашои институціѣ складавъ ся въ сѣмъ роцѣ зъ 2 директорôвъ, 1 бухгальтера, 1 помôчника бухгальтеріѣ, 1 возьного дирекційного въ центральнôмъ зарядѣ, 9 начальникôвъ, 4 начальниць, 7 касієрокъ лядовыхъ и 39 иншого персоналу въ зарядѣ складôвъ, т. є. разомъ 64 осôбъ, котрѝ побрали титуломъ платы 19.762 зр. 10 кр.

Предкладаючи Свѣтлымъ Зборамъ се справоздане зъ білянсомъ, просимо о принятє до вѣдомости справозданя Совѣта управляючого за рôкъ адміністраційный 1892/3 т. є. за часъ вôдъ 1 липня 1892 до 30 червня 893 р., затвердити білянсъ и уповажнити Совѣтъ управляючій до подѣлу §. 62 статута приписанои половины чистого зыску и до выплаты дівіденды вôдъ удѣлôвъ въ высотѣ 7 прц. зъ полишенємъ решты т. є. 287 зр. 66 кр. на надзвычайнѝ выдатки слѣдуючого року адміністраційного.

(Дальше буде)

Зъ похорону Маркіяна

Для доповненя описаного вже нами образу похоронного походу у Львовѣ, подаемо списъ депутацій, що въ походѣ йшли. Розумѣє ся, годѣ всѣ подати, бо ихъ у великôмъ натовпѣ годѣ було й счислити.

Отже попереду ступали церковнѝ братства зъ хрестами и хоругвами. За ними йшла молодѣжь учительскои семинаріѣ пôдъ проводомъ професорôвъ-Русинôвъ. Вôдтакъ поступала руска молодѣжь реальнои школы, а окрема єѣ депутація несла вѣнець. Потôмъ слѣдувала молодѣжь рускои академічнои ґімназіѣ зъ вѣнцемъ и учителѣ зъ директоромъ Харкевичемъ. Дальше хоръ ученикôвъ рускои ґімназіѣ и учительскои семинаріѣ. За молодежею шкôльною розмѣстили ся депутаціѣ и вôдпоручники зъ усѣхъ закутинъ Галичины.

Перша депутація, що полонила очи всѣхъ, були Гуцулы зъ пôдъ Чорногоры. Въ ориґінальныхъ своихъ строяхъ несли они вѣнець „Вôдъ Русинôвъ зъ пôдъ Чорногоры“ увитый зъ жерепа заходомъ о. Коржаньского. За ними несли вѣнець вôдпоручники читальнѣ въ Настасовѣ, Русины зъ Золочева, опôсля ишли депутаціѣ селяньскѝ зъ Дѣдилова и Задвôря; вѣнець „Вôдъ Меляніи и Єлены — свому дядѣ“; депутаціѣ зъ Довголуки и Красного; вѣнець „Вôдъ Александра“; депутаціѣ зô Скварявы, Белзця, Залуквы, Лопатина, Руденка ляцкого; вѣнець „Вôдъ Теодора — дорогому Стрыйкови“; депутаціѣ зъ Новосѣлокъ, Запытова, Солонки, Риманова и Убиня; вôдпоручники читалень въ Креховѣ и Мацошинѣ; поодинокѝ селяне зъ Жовкôвского, Равского и Сокальского, зъ Болехôвского и Долиньского; потôмъ депутаціѣ зъ вѣнцями мѣста Калуша и Самбора и представителѣ Русинôвъ въ Сяноцѣ. А за тыми на причудъ гарный вѣнець, увитый зъ зелени и візитовыхъ картинъ: „Вôдъ Пôдгôрскихъ Русинокъ“ несли жѣнки зô стрыйского повѣта. Око не могло налюбовати ся красою того вѣнця, а ще бôльше манили єго козацкѝ шапки, що ихъ убрали вôдпоручницѣ Русинокъ Пôдгôря. За вѣнцемъ поступало трицять пань зô Стрыйщины. Дальше несено великій вѣнець вôдъ рускихъ товариствъ въ Стрыю въ супроводѣ: дра Олесницкого, Тишовницкого и селянина Скоблика яко представителѣвъ „Пôдгôрскои Рады“, Могильницкого и селянина Берника яко вôдпоручникôвъ „Просвѣты“, дра Озаркевича, Скиселевича, Мазяка и иншихъ, яко репрезентантôвъ „Мѣщаньскои Бесѣды“, проф. Вахнянина, о. Бобикевича и Лукашевича яко представителѣвъ „Касина“ и Дубравского, о. Федусевича и Масляника яко заступникôвъ „Рускои Бурсы“. Кромѣ того явила ся репрезентація рады мѣста. Взагалѣ зъ Стрыя явило ся бôльше якъ 100 осôбъ.

За стрыйскими Русинами ишли поодинокѝ депутаціѣ Пôдгôря, якъ ось примѣромъ зъ Угерека, Лысятичь, Тейсарова, Синевôдска выжного и нижного, опôсля зъ Дашавы, Лукавицѣ и такъ дальше. Потôмъ ишла депутація зъ Комарна, Красова и другихъ мѣсцевостей. Дальше кôльканацять жѣнокъ зъ Бережанъ зъ вѣнцемъ вôдъ „Клюбу бережаньскихъ Русинокъ“; львôвске ремѣсниче товариство „Зоря“; выхованицѣ института Василіянокъ зъ вѣнцями вôдъ яворôвского и львôвского заведеня; депутація яворôвского товариства „Гараздъ“; вôдтакъ кандидатки-Русинки учительскои семинаріѣ зъ вѣнцемъ и цѣлый „Львôвскій клюбъ Русинокъ“ въ комплетѣ такожъ зъ вѣнцемъ. Дальше двацять кôлькохъ представителѣвъ зъ вѣнцемъ вôдъ рускихъ товариствъ Перемышля, члены „Акад. Кружка“ и члены „Акад. Братства“; члены камѣнецкои філіѣ „Просвѣты“ зъ вѣнцемъ пôдъ проводомъ судьѣ Л. Герасимовича; вѣнець артистôвъ рускои сцены и цѣлый персоналъ; вôдпоручники рускихъ товариствъ Тернополя зъ вѣнцемъ и вѣнець рускихъ товариствъ въ Станиславовѣ въ супроводѣ поодинокихъ репрезентантôвъ.

А за ними ишли ще рôзнѝ депутаціи галицкѝ, закимъ можна було дôбрати ся до представителѣвъ „зеленои“ Буковины. Гарный вѣнець зъ написею на лентахъ „Народнѝ товариства буковиньскои Руси — Вѣщому ґеніеви, пробудителеви Руси“, несли послы Пигулякъ, дръ Смаль-Стоцкій и дръ Мильковичь. За Буковинцями несено вѣнець вôдъ львôвскихъ руско-народныхъ товариствъ въ супроводѣ репрезентантôвъ „Наукового тов. имени Шевченка, Народнои Рады, Рускои Бесѣды, Товариства педаґоґічного, Бояна“. По тôмъ ишли зъ вѣнцями: выдѣлъ института „Народный Домъ“, выдѣлъ „Галицко-рускои Матицѣ“, „общества Качковского“, а дальше питомцѣ духовнои семинаріѣ зъ хоромъ и звышь сто священикôвъ въ ризахъ. Хто зô Львова бувъ на похоронѣ, мы вже подали.

По концертѣ въ честь Маркіяна, вôдбувъ ся въ сали „Фрозіну“ комерсъ, въ котрôмъ взяло участь кôлька сотъ добôрного товариства, мужчинъ и женщинъ, мѣсцевыхъ и приѣзжихъ. Настрôй панувавъ щирый, хоръ пôдъ діриґентурою о. Нижанковского спѣвавъ гарно рускѝ композиціѣ. Зъ бесѣдъ, выголошеныхъ на ко-

---

но трудить ся для науки й просвѣты народу, а прилюдно численнѝ рускѝ товариства выдають сотки тысячѣвъ рускихъ книжокъ, щобы наукою и просвѣтою довести зубожѣлый зъ темноты и несвѣдомости нарôдъ рускій до краснои долѣ. А передъ веде у всѣй тôй праци народнôй найстарше наше товариство „Просвѣта“, котрого філія каменецка дала починъ до величного обходу Маркіянового.

Отсе чудо пробудженя руского народу зъ вѣкового просоня вдѣявъ Маркіянъ Шашкевичь милозвучною, чародѣйною мовою рускою, вôнъ учинивъ, що

„трупы встали и очи розкрыли,
и братъ зъ братомъ обняли ся
и приговорили слово тихои любови“.

Рускою мовою, выдобутою зъ-пôдъ сѣльскои, курнои хаты, вдунувъ Шашкевичь живого духа въ сонного велитня, воскресивъ рускій нарôдъ до нового житя, покликавъ до працѣ поручь зъ иншими народами, показавъ, що рускій нарôдъ жиє и має право розвивати ся яко окремый, самостôйный нарôдъ рускій“.

На двôрци на Пôдзамчи у Львовѣ промовивъ дръ Омелянъ Огоновскій надъ домовиною Маркіяна до зôбраныхъ:

„Дорогѝ братя! Маркіянъ давъ починъ до нашого вôдродженя просвѣтного и національного, — але вôнъ живъ дуже коротко й не мôгъ довершити свого дѣла. Въ житю бѣдувавъ вôнъ гôрко, и въ однôй пѣсни сказавъ, що мраки лихои долѣ ще надъ гробомъ єго повиснуть. И справдѣ, тѝ мраки вкрывали ще довго грôбъ Маркіяна. — Русины не зъумѣли ще переймитись идеаломъ свого будителя. Ажь ось наставъ рôкъ 1848, и галицко-рускѝ патріоты стали знову горнутись около хоругви народнои, котру въ-перше здвигъ бувъ горѣ Маркіянъ Шашкевичь. А коли кôлька рокôвъ опôсля стали опять стелитись студенѝ мраки по нашôй батькôвщинѣ, то розвѣявъ ихъ леготъ, що повѣявъ изъ Украины вôдъ животворнои музы Тараса Шевченка. Ажь тогдѣ зрозумѣли мы слова нашого Кобзаря, що добро найкрасчеє на свѣтѣ — то братолюбіє! И стали мы братьми колишнихъ панщиняныхъ хлѣборобôвъ, и вôдтакъ намагаємо довести до путя тоє велике дѣло, котре бувъ розпочавъ Маркіянъ Шашкевичь.

Маркіяне! славный нашъ Маркіяне! Глянь на насъ, твоихъ землякôвъ, що приходимо вôддати честь твоимъ заслугамъ! Вôдъ тебе то переймили мы идеалъ народный, и не покинемось єго вже нѣколи! Мы, галицкѝ й буковиньскѝ Русины, завдяки твому починови, стали вже тямущимъ народомъ, що вразъ зъ Украинцями, живучими за кордономъ, прямуємо до одной меты змагань суспôльно-національныхъ. Теперь розвиваємо дальше колишню свою, стару культуру, котра занапастилась тяжкими невзгодинами вѣковыми. Тому то 50-тѝ роковины смерти Маркіяна суть сегодня такимъ величнымъ святомъ народнымъ, якого ще не було въ галицкôй Руси — а нинѣшній похоронный похôдъ — се похôдъ справдѣ тріюмфальный.

Дорогѝ братя! Тлѣннѝ останки Маркіяновѝ, що ихъ зложимо на кладовищи сеѣ столицѣ, будуть намъ талізманомъ въ дальшôмъ нашôмъ змаганю до суспôльно-народного добра. Вôдтакъ могилу Маркіянову будемо навѣдувати въ добрôй и лихôй годинѣ — будемо єѣ вкрашати народными незабудьками, — бо она буде найдорожшою скарбницею народныхъ святощѣвъ.

Коли жь Маркіянъ першій нашъ громадянинъ, що поклавъ своє житє для добра батькôвщины, — то мы, дорогѝ братя, навчѣмъ ся вôдъ него, трудитись для народу зъ саможертвою. Идѣмо слѣдомъ за першимъ нашимъ будителемъ, котрый изъ темрявы й манôвцѣвъ выпровадивъ насъ на шляхъ простый, широкій. Идѣмо смѣло за Маркіяномъ, бо вже поблагословилось у насъ на день ясный, — бо зъ нами Богъ!“

А на гробѣ по похороннôй вôдправѣ вôдозвавъ ся посолъ Юліянъ Романчукъ въ такôй спосôбъ:

„Кôлько то надѣй зложили мы въ остатныхъ рокахъ въ могилу! Передъ очима пересувають ся блѣдѝ тѣни Володимира Барвѣньского, Корнила Сушкевича, Александра Огоновского, Юліяна Целевича, котрыхъ мы немовь вчера на отсе саме мѣсце, де стоимо теперь, вôдпроваджували зъ мутною вôдъ слезъ зѣницею. А тамъ генъ въ Хыровѣ, Станиславовѣ, Ряшевѣ и дальше и дальше кôлько то свѣжихъ єще могилъ чорнѣє, кôлько въ нихъ сердець лежить студеныхъ, що недавно такъ горячо били для насъ! Кôлько силы передъ часомъ пропавшои, котра бы теперь такъ дуже, ахъ дуже родинѣ рускôй придала ся!

Але нинѣ не така хвиля, щобы сумомъ наповняла серце наше, хотя стоимо такожь при домовинѣ надъ отвореннымъ гробомъ и складаємо въ той грôбъ нашъ найдорожшій скарбъ. Тѝ струѣ слѣзъ, що сему любимцеви належать ся, сѣй рано згаслôй надѣ и сему батькови міліонôвъ рускихъ сирôтъ, выплакала руска родина ще передъ 50 роками и черезъ 5 лѣтъ

мерѣ, були замѣтнѣйшй: промова буковиньского посла Пигуляка, въ котрôй высказавъ радôсть зъ розбудженого сильно почутя патріотичного галицкихъ Русинôвъ, якъ о тôмъ посвѣдчила величава манифестація въ честь Маркіяна и завѣривъ, що и почавша розбуджуватись національно Русь Буковиньска, щиро бажає єдности и спôльности зъ Русію Галицкою; дальше промова пос. о. Сѣчиньского, выголошена у вôдповѣдь пос. Пигулякови, що Русины Галицкй сердечно такои тѣснои єдности бажають и навѣть ясно въ проґрамѣ Русинôвъ повинно стояти сполучене Галицкои, Буковиньскои и Угорскои Руси въ одну политичну цѣлôсть; опôсля промова дра Савчака, въ котрôй поднѣсъ заслуги свѣхъ тыхъ, що поднялись дѣла вôддана почести Маркіянови, и причинились до того, що торжество Маркіянове сталось такою величавою манифестацією, справдѣ всенародною. Пôдчасъ комерсу устроєно складку на намогильный памятникъ для Маркіяна. Панна Орися Герасимовичѣвна зъ п. Корнилом Устіяновичемъ зôбрали на ту цѣль межь гостьми досыть поважну суму 120 зр.

Переглядъ політичный.

Є. Вел. Цѣсарь принимавъ вчера на пôвторагодинній авдієнціи кн. Альфреда Віндіш-ґреца а вôдтакъ намѣстника Чехъ, ґр. Туна и намѣстника Галичины ґр. Баденіого. По пополудни конферувавъ кн. Віндіш-ґрецъ зъ намѣстниками ґр. Туномъ и ґр. Баденімъ черезъ довшій часъ. Оба намѣстники выѣхали вôдтакъ до Вѣдня, а кн. Віндіш-ґрецъ оставъ ся ще въ Будапештѣ. Зачувати, що Є. В. Цѣсарь верне скорше до Вѣдня, якъ то було первѣстно постановлено, бо вже 6 с. м. и тогды криза остаточно закôнчить ся. Розôйшлась такожь чутка, що кн. Віндіш-ґрецъ поднявъ ся зложити новый кабінетъ.

Пôдчасъ вчерашныхъ зборôвъ „приятелѣвъ поступу" (вѣденьскихъ централістôвъ) въ сали Ронахера у Вѣдни, де мали ухвалювати ся резолюціи противъ реформы выборчои, хотѣло около 1000 соціялістôвъ силою дôстати ся до салѣ, зъ чого прийшло до великои бійки, пôдчасъ котрои поліція мусѣла робити порядокъ; при тôмъ покалѣчено двохъ робôтникôвъ и трохъ поліціянтôвъ а колькохъ людей арештовано.

Зъ Лондону доносять, що въ середу вечеромъ знайдено пôдъ середнымъ каблукомъ вестмінстерского мосту бомбу дінамітову наповнену сѣмома фунтами дінаміту. Слѣдство выказало, що комусь розходило ся о высадженє у воздухъ величезного мосту положеного саме коло парляменту. Крôмъ того знайдено ще на колькохъ иншихъ мѣсцяхъ мосту набоѣ наповненѣ порохомъ до стрѣляня.

Война въ Марокко зачинає вже поволи прибирати межинародне значѣнє. Поки що выступає лишь праса испаньска дуже остро противъ Анґліѣ, котру въ испаньскихъ кругахъ політичныхъ пôдозрѣвають о то, що она думає вытягнути изъ сеи войны матеріяльнй користи. Въ Мадридѣ вôдбула ся сими днями велика овація для Французôвъ, котрй на зборахъ народныхъ въ Марсиліи заявили ся прихильными для Испаніѣ. При сѣй нагодѣ вôдбула ся демонстрація передъ нѣмецкою амбасадою, въ наслѣдокъ чого арештовано 23 демонстрантôвъ. Въ Мелили веде ся борба безустанно въ день и въ ночи.

Новинки.

Львôвъ дня 4 падолиста

— **Письменнй испыты** пôдъ надзоромъ и устнй кандидатôвъ на учителѣвъ въ ґімназіяхъ и школахъ реальныхъ зачнуть ся у Львовѣ дня 1 грудня с. р.

— **Вôдъ Дирекціѣ руского народного театру** одержуємо отсе письмо: Зъ причины що саля „Фрозіну" занята самыми властителями, нинѣ въ суботу 4 ого, а такожь въ четверъ 9 ого и въ недѣлю 12 ого падолиста, представленя не буде. — Завтра въ недѣлю дня 5 падолиста представить ся по разъ другій „Крути, та не перекручуй", комедія зô спѣвами и танцями въ 5 дѣяхъ П. Мирного и М Старицкого. — Дальшй представленя вôдбудуть ся: вô второкъ 7-ого на дохôдъ вôдновленя могилы незабутного Григорія Квѣтки Основяненка „Сватаня на Гончарôвцѣ" оперетка народна въ 3 дѣяхъ, дальше въ середу 8 ого и суботу 11 падолиста. Близшй вѣсти подадуть ся въ своѣмъ часѣ.

— **У Вѣдни** обходжено память М. Шашкевича торжественымъ богослуженємъ, на котре прибуло богато членôвъ вѣденьскои русскои кольоніѣ. До панахиды ставули оо. Сембратовичь, Пюрко и Куневичь. Замѣсть вѣнця рѣшили „Громадяне" пôслати грошѣ на памятникъ и зôбрали 10 зр, котрй вже выслано. Вечерницѣ „Громады" въ память Маркіяна вôдбудуть ся дня 12 падолиста.

— **Передвыборчй зборы академ. тов. „Ватра"** вôдбудуть ся въ недѣлю дня 12 падолиста с. р. о годинѣ 3 ôй въ університетѣ. За выдѣлъ тов. „Ватра" *Иванъ Копачь* голова. — *Ярославъ Грушкевичь*, писарь.

— **Дохôдъ зъ концерту** на честь Шашкевича вынѣсъ 548 зр. брутто.

— **Похороны славного маляря Матейка** вôдбудуть ся на коштъ краю въ Краковѣ. Вѣсть про смерть розôйшла ся блыскавицею по цѣлôй Европѣ и зô всѣхъ сторôнъ приходять слова жалю за чоловѣкомъ, що ще мôгъ працювати на славу штуки и свого народу. Вмираючи сказавъ Матейко до священика, що взывавъ зôбраныхъ до молитвы, такй слова: „Молѣмъ ся передовсѣмъ за вôтчину". Тй слова свѣдчать, що и въ перед смертну годину Матейко не забувавъ рôдной землицѣ, котру кождый повиненъ любити и боронити. Нинѣ въ суботу мали бути похороны великого покôйника, але ихъ вôдложено. Бувъ замѣръ похоронити покôйника на Вавелю у гробницяхъ королѣвъ польскихъ, але комітетъ ухваливъ похоронити его на кладовищи краковскôмъ.

— **Зъ Лаврова** пишуть до ґазеты Przegląd: „Зворушило ся на хвилину наше сонне мѣстечко. Въ день именинъ ректора тутешныхъ оо. Василіянъ о. Семена Тиховского вôдограли членіы лаврôвскои читальнѣ народну комедійку, написану однымъ зъ оо. Василіянъ. Крôмъ того були и спѣвы и декламаціѣ. Члены монастирскои читальнѣ, котрыми суть самй селяне, вôдограли комедію дуже гарно, а дѣвчата дуже мило вôдспѣвали тужнй пѣснѣ рускй. Заслуга то о. ректора Тиховского, котрый зъ батькôвскою добротою пригортає до себе селянъ и при помочи оо. Василіянъ працює надъ просвѣтою и ублагородненємъ ихъ.

— **Въ справѣ крадежи въ тернопôльской щадници** пишуть зъ Тернополя: Вôтця Рудого, при котрôмъ найдено 16.000 зр. зъ украденыхъ въ тутешнôй щадници грошей, переслухувано оногды цѣлый день, однако вônъ не хотѣвъ признати ся, де сховавъ решту грошей. Вкôнци припертый до стѣны, вôзнавъ, що 4000 зр. сховавъ пôдъ шуфлядою въ столѣ, а решту выдавъ его сынъ на оборонцѣвъ своихъ въ Тернополи и Вѣдни та на приватнй выдатки.

— **Холєра.** Дня 1 с. м. лѣчило ся 23 хорыхъ, дня 2 с. м. прибуло хорыхъ 3, выздоровѣли 3, померли 2, отже лѣчить ся ще 21. Бактеріольоґічно стверджено холєру въ Новосѣлцяхъ въ повѣтѣ сянôцкôмъ, въ Гороховинѣ и въ мѣстѣ Херовѣ.

— **Огнѣ.** Въ Шехиняхъ коло Хирова згорѣла церковь, котра була обезпечена. Неосторожнôсть церковного братства мала бути причиною огню. Хирôвска сторожа огнева загасила огонь.

— **Пригода.** Въ Сѣмяновцѣ въ повѣтѣ львôвскôмъ вдова Шахновска сушила ленъ у печи, въ котрôмъ занадто напалила. По якôмсь часѣ хотѣла вôдôткати пѣчь, щобы ленъ выняти; та ледви вôдоткала, огонь бухнувъ на неѣ и одежа на нѣй заняла ся. Заким и люде прибѣгли ѣй на ратунокъ, она вже страшно попарила ся. Жила ще тыждень и вмерла 28 м. м. Шахновска вже два разы мала подôбнй пригоды, и симъ разомъ, хочь сама померла, не допустила до огню.

Телеграмы.

Вѣдень 4 падолиста. По бурливôй дебатѣ ухвалила рада громадска 79 голосами противъ 41 призволити на продажь цѣнныхъ паперѣвъ, довершену уступившимъ посадникомъ мѣста Пріксомъ. Позаякъ Люеґеръ и 36 радныхъ заложили протестъ, то ухвалу здержано и постановлено передати справу соймови.

Петербургъ 4 падолиста. Скоро станъ здоровля міністра войны не поправить ся, то ґен. Обручевъ буде именованый міністромъ войны.

Атены 4 падолиста. Російска ескадра вôдплыла до Пірею.

Римъ 4 падолиста. Аґентія Стефаніого доносить, що вѣсть про заручины кн. Аосты зъ княг. Климентиною бельгійскою доси ще урядово не потверджено.

Мадридъ 4 падолиста. Кабілѣ напали на войско въ Мелили, пôдчасъ коли оно хотѣло запровіянтувати форты, але мусѣли уступити, стративши богато людей.

дальшихъ, коли прийшла до повного пôзнаня своеи страты. Нинѣшна хвиля — свѣтла и велична, де та родина свому найлучшому членови вôддає честь и подяку, на яку єѣ убогу стати.

Утѣшивъ бы ся ты, Маркіяне, кобы-сь нинѣ станувъ тутъ межи нами, и глянувъ докола себе, и пустивъ твои очи-соколы широко по рускôмъ краю, и побачивъ всюды руске житє, и почувъ всюды руску мову и руску пѣсню и пересвѣдчивъ ся, що не даремнй були твои труды, не шаленй твои думки, що той давно погребаный рускій народъ не то що вставъ изъ гробу, але й нема нинѣ силы, котра бы его назадъ въ гробъ вложила. Правда, що и захмарило-бъ ся твоє чоло, коли-бъ ты побачивъ, якъ не-одна праця иде марно, не оденъ цвѣтъ нищить морозъ и вихоръ, не одну билинку пôдъѣдає червъ, то знову якъ де-хто зъ тыхъ, що має твоє имя на устахъ, хулить тобѣ своими дѣлами....

Але глянувши знову на широкй ряды твоихъ щирыхъ и вѣрныхъ поклонникôвъ, що идуть и хотять дальше йти шляхомъ тобою вказанымъ, и змѣривши ще разъ дотеперѣшню ихъ працю, око твоє знову заяснѣло-бъ зôрничкою, и ты огорнувъ бы ся зоревою свитою тихомиря, и надѣя звеселила бы серце твоє.

Складаючи твои мощѣ, Маркіяне, въ сю нову могилу, хочемо тебе мати межи нами. Мы будемо сюды до тебе приходити, твоимъ духомъ загрѣвати ся, твоими думками перейматися, твоимъ споминомъ въ нашихъ змаганяхъ утверджати ся. А хотьбы, якъ ты сказавъ въ твоихъ Псальмахъ, прийшли на насъ злиднѣ и свѣтъ намъ ворогувавъ, и нуждою насъ вдарено и вырвано намъ очи; то не возьмуть намъ милости до свого рôдного и вѣры въ будучнôсть нашу не возьмуть, бо руске намъ серце тай вѣра руска".

На самôмъ же вечерку нашь поетъ и маляръ Корнило Устіяновичь выповѣвъ у своѣй промовѣ такій зазывъ до всѣхъ Русинôвъ:

„Мы братя, мы наслѣдники Маркіяна, здобули для погордженои хлопскои мовы право горожаньства межь Русинами и въ цѣлому краю, и розвинули мы наше рôдне слово у всѣхъ галузяхъ людскои мысли. Словеснôсть наша, що передъ пятьдесяти роками журчала малымъ поточкомъ и колькома ще меншими доплывами, шумить нинѣ широко и глубокою струєю поважнои рѣки. До поколѣня нинѣшного, до внукôвъ добы Маркіяна належить здобути для неи узнане цѣлого свѣта.

Любѣть же єѣ, любѣть сю мову Маркіяна, памятайте, що поки она держить ся народа, доти буде якъ той Атлясъ не побѣдна, а згине, якъ вônъ, коли покинесь своєѣ Матери-землѣ.

Не зражайте ся нѣ противностями, нѣ злобою, нѣ тиранією, а зъ прапоромъ Маркіяна въ руцѣ идѣмъ смѣло и вытревало усе въ передъ, усе въ гору до меты, до идеалу, зъ крѣпкою вѣрою въ будущину, бо якъ каже великій поетъ:

Хоть молотъ якъ цѣпко кайданы кує,
Є сила на силу, що ихъ розôбє!
Молотокъ кує, розкує обухъ,
А сила надъ силы усѣ — людскій духъ!

Зъ редакцію вôдповѣдає Адамъ Креховецкій

Инсераты („оповѣщеня приватнѣ") якъ для „Народнои Часописи" такъ такожъ для „Ґазеты Львôвскои" принимае лишь „Бюро Дневникôвъ" Людвика Пльона, при улици Кароля Людвика ч. 9, де такожъ знаходить ся Експедиція мѣсцева тыхъ ґазетъ.

Ґ. Найдлінґеръ

Зінґера оригінальнѣ машины до шитя суть взôрцевѣ що-до конструкціѣ, нейлекшѣ до роботы, шиють дуже гарно, зъ найбôльшою точностію всяку матерію и всякою ниткою; заосмотренѣ суть найдоскональшими прирядами, а неперевысшимѣ суть що-до тривкости и своеѣ здатности; тому то найрадше и найбôльше уживають тыхъ машинъ

до ужитку домашного и промыслового.

Найновѣйшій вынахôдъ Зінґера и Сп. то высокораменна т. зв.

Вібратінґъ Шутле машина до шитя

показалась, такъ якъ и всѣ дотеперѣшнѣ выробы тои фабрыки, дуже практичною. Она вызначаесь такъ само легкостію въ орудуваню нею я гарнымъ выглядомъ. Оригінальна Зінґерова машина до шитя то найцѣннѣйшій прирядъ въ домашнôмъ господарствѣ.

Львôвъ ринокъ 9. 16

Філія: Чернôвцѣ улиця Паньска 18.

Зъ огню

уратованѣ, зовсѣмъ чистѣ, безъ блуду и сказы товары передано менѣ въ порученемъ, щобы ихъ **якъ найскорше въ бôльшôй або меншôй скôлькости по якôйнебудь цѣнѣ** розпродати. Товары, що до якости суть знаменитѣ, цѣны невычайно дешевѣ; о $^1/_2$ цѣны звычайнои вартости, а всьо есть безъ блуду и сказы. Въ запасѣ есть:

1200 **швайцарскихъ годинникôвъ** въ плястикою, зъ поволоченого бронзу, зъ довгимъ ланцушкомъ, штука по 1·05 зр.

300 **швайцарскихъ годинникôвъ стѣнныхъ** въ стилевыхъ рамкахъ. Знаменито уреґульованѣ и идучѣ докладно на секунду зъ опклевымъ циферблятомъ, вагою и маятникомъ, штука по 1.85 злр., бючѣ по 315 злр.

1750 **штукъ полотна,** Румбурского и Штернберского, 30-лôктевыхъ, найлѣпшои не досходженя Вебы, для каждои родины; штука лише 5 40 злр.

400 **тузінôвъ шовковыхъ хустокъ,** зъ найлучшого ліоньского шовку, кожда штука иншои барвы, давнѣйше 12 злр., теперь цѣлый тузінъ лише 3 95 зр. можна ужити такожъ на шию.

1200 **комплет. сервісôвъ** зъ найлѣпшои карльсбадскои **порцеляны,** мальованыхъ въ цвѣты и иншѣ декораціи, складаючихъ ся зъ 1 пречуднои вазы, 4 рôжныхъ полумискôвъ, 1 сосіерки и пôдставки на сосіерку, сôльнички и 18 найгарнѣйшихъ тарелѣвъ, всьо разомъ лишь 5.95 зр. Пачка до сего 70 кр.

2500 **комплет. сервісôвъ до кавы** зъ найлѣпшои карльсбадскои **порцеляны,** густо въ цвѣты птицѣ и золотомъ мальованыхъ, складаючихъ ся зъ 1 прекрасного збôрника на каву, 1 сметанчарки, 1 цукорницѣ, 6 гарныхъ чарокъ, 6 пôдставокъ, лише 350 злр. Сервісъ на гербату 4 злр., пачка до 1 сервісу коштуе лише 40 кр.

500 **комплет. ґарнітурôвъ столовыхъ,** складаючихъ ся зъ 12 штукъ добрыхъ ножѣвъ и вилокъ, 6 ложокъ добрыхъ, 6 такихъ ложочокъ. Всьо зъ найлучшого серебра Британія. Дальше 6 пôдставокъ пôдъ ножѣ кришталовыхъ, 6 пôдставокъ округлыхъ на воду, 3 кубки на яиця посрѣблюванѣ 1 ситце до гербаты. Всьо разомъ лише 4·50 злр. — не повинно хибувати въ жаднôмъ домѣ.

8000 **штукъ деръ (коцôвъ) на конѣ,** грубыхъ якъ дошка, теплыхъ, а сильныхъ и майже не до зужитя сѣрыхъ зъ широкими кольоровыми смугами, штука по 1·50 злр.; дальше деры для фінкрôвъ, жовтоволосѣ зъ бордурами розличнои барвы, штука по 3 злр. Всѣ деры суть 190 см. довгѣ и 130 см. широкѣ

1280 **паръ сподень** зъ сильнои, добрпи, грубои матеріи зимовои, пôсля найновѣйшои моды добре и красно зробленыхъ, I рôдъ по 2·40 злр., II рôдъ по 3·[illegible]0 злр., III рôдъ по 4·50 зр

320 **комплет. ґарнітурôвъ мужескихъ,** зъ добрпи грубои, зимовои матеріи, пôсля найновѣйшои моды добре и красно зробленыхъ, складаючихъ ся зъ сурдута, сподень и камизольки I рôдъ 7·50 злр., II рôдъ 12 злр., III рôдъ 19 злр.

Повтаряю, що товары тѣ суть безъ блуду и плямъ, и коштують впрочôмъ 2 або 3 разы стôлько. Належить проте замовляти такъ скоро, якъ лишь можна. — Высылае ся лишь за попередною заплатою, або за послѣплатою почтою або зелѣзницею. **Непригодный товаръ принимае ся назадъ безъ перешкоды.** — Одинокій адресъ замовлень: 117

APFEL MOR. Wien 1 Fleischmarkt Nr. 12 K.

ГАЛИЦКІЙ 11

БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

почавши ôдъ 1 лютого 1890 поручае

4% АСИГНАТЫ КАСОВИ

зъ 30 дневымъ выповѣдженемъ

3$^1/_2$% АСИГНАТЫ КАСОВИ

зъ 8 дневымъ выповѣдженемъ, всѣже знаходячѣ ся въ обôгѣ

4$^1/_2$% АСИГНАТЫ КАСОВИ

зъ 90 дневымъ выповѣдженемъ, будуть опроцентованѣ почавши вôдъ дня 1 мая 1890 по 4% зъ дневнымъ терминомъ выповѣдженя

Львôвъ, дня 31 сѣчня 1890. **Дирекція.**

116 **Посылки.**

На цѣлу Галичину и Буковину выконую—вôдъ 1 клґр. почта франко — а то правдивои ароматичнои гербаты.

CONGO, добра, сильно натягаюча за . . .	$^1/_2$ кл.		1·40
HONING, родзинна, знаменита въ смаку	„	„	1·60
KAYSOW, добôрна, въ цвѣтомъ melango	„	„	1 80
SUCHANG, знаменита	„	„	2·
„ найлучша, ароматична .	„	„	2·0
ПОПОВА ориг. зъ Москвы ч. 1. за фунтъ	„	„	2·10
ПОПОВА ориг. зъ Москвы ч. 2 за фунтъ	„	„	2 65
ПОПОВА ориг. зъ Мос квы ч. 3. за фунтъ	„	„	3·35

Такожъ высѣвки власного выробу по 1·40, 1·60, 1·80, и найлучшѣ 2 20 за $^1/_2$ клґр.

Новысшѣ гатунки совѣстно поручае звѣстный выключный и головный складъ правдивыхъ хиньско-россійскихъ гербатъ

Адольфъ Зінґеръ, Львôвъ
ул. Сикстуска ч. 17.

АЛЬБИНЪ КРАЄВСКІЙ

Вѣдень

IV Wiedener Hauptstrasse 51

Першій народный дôмъ комісовый а предпріемство посылкове поручае и достарчае

!!!ВСЬО!!!

чого лише хто схоче и що въ объемъ торговлѣ и промыслу входить.

Цѣнники на жадане высылае gratis. 120

5—10 зл. денно

можуть **заробити** добрѣ и солідни 122

АГЕНТЫ,

котрѣ зводѣдують приватныхъ купцѣвъ.

Оферты пôдъ „Agentur" poste restante Вѣдень Hauptpostamt

Не жартъ

анѣ обмана, але чиста свята правда

Лишь 3 злр. 50 кр.

Кишонковый годинникъ-Remontoir

зъ ґаранцією, дуже добрый и докладно идучій, зъ всказôвкою на секунды, зъ найлѣпшôй красно оздобнôй нікльовôй коцертѣ, котрый заступае всякій иншій срѣбный и золотый годинникъ. Кождый, хто замовляе такій годинникъ, одержуе зъ годинникомъ

слѣдуючѣ предметы даромъ

1 прегарный ланцушокъ до годинника, 1 чудна привѣска, 1 перстень въ камѣнями, 1 пару красныхъ кульчикôвъ, 1 красный сцизорачокъ въ выклюваченъ. — **Нѣхто нехай не сумнѣвае ся,** бо повтаряю, що то не е жартъ або обмана, але чиста свята правда, и звертаю кождому грошѣ, кого-бы тѣ годинники невдоволили. Кождый проте нехай поспѣшае, якъ довго малый засôбъ выстарчить, и замовляе тотѣ знаменитѣ годинники. Посылка вôдбувае ся за послѣплатою черезъ

Apfel's Taschen-Uhren-Versendung,
Wien, Stadt, Wolfengasse 1/N. 123

Необходимою для кождого господарства есть 5

Кнайпъ Катрайнера
солодова кава
зô смакомъ кавы въ зеренцяхъ

Дае она тоту незрôвнану користь, що шкодливого споживя чистои або сурогатами перемѣшанои кавы въ зеренцяхъ уникнути можна, та приладити собѣ далеко **смачнѣйшу, а притôмъ здоровшу и поживнѣйшу каву — Знаменита яко додатокъ до кавы въ зеренцяхъ.**

Поручае ся дуже женщинамъ, дѣтямъ и хорымъ.

Наслѣдованя осторожно уникати.

Всюды до набутя — $^1/_2$ кільо 25 кр

Лише 4·60 зр.

Зимове пальто зъ льоденъ, зъ моцного, грубого льоденъ, майже не до знищеня, зъ теплою грубою пôдшевкою, пôсля найновѣйшои моды, сильно и добре зроблене, зъ ковнѣремъ до выкладаня и огрѣвачами рукъ, въ кольорахъ: брунатнôмъ и сѣрôмъ, однобарвнôмъ Пальтоты тѣ суть задивляюче дешевѣ, продають ся въ великôй скôлькости и нѣхто не повиненъ занехати замовити собѣ. Яко мѣру треба подати докладно обводъ въ грудяхъ и довготу раменъ. Есть до продажи такожъ кôлька тысячь паръ **зимовыхъ мужескихъ сподень,** грубыхъ мôцныхъ, теплыхъ, добре зробленыхъ, по кольосально низькôй цѣнѣ. Лише 2 40 зр. за пару. Высылае ся за послѣплатою. 124

Адресъ: Apfel's Kleidermagasin, Wien I. Fleischmarkt 12/NC.

Поручае ся

торговлю винъ ЛЮДВИКА ШТАДТМІЛЛЬЕРА у Львовѣ.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ З. М. Вобера.